14/12/2020

Δέκα χρόνια από την πυρκαγιά της Μονής Τιμίου Προδρόμου Σερρών

/ Ιερές Μονές

Δέκα χρόνια πέρασαν από τη μεγάλη φωτιά στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερρών, που είχε ξεσπάσει στις 13 Δεκεμβρίου του 2010 και είχε προκαλέσει ανυπολόγιστες ζημιές. Τότε είχε καεί ολοσχερώς το αρχονταρίκι και το παλιό εκθετήριο της Βυζαντινής Μονής του 13ου αιώνα!

Στο έργο της κατάσβεσης, το οποίο δυσχέραινε η έντονη χιονόπτωση και η ομίχλη, συμμετείχαν δέκα πυροσβεστικά κλιμάκια από το νομό Σερρών και ένα από το Λαγκαδά Θεσσαλονίκης.

Σύμφωνα με τον τότε Διοικητή της Πυροσβεστικής Σερρών, Γιάννη Βασιλειάδη, η φωτιά προκλήθηκε από σπίθες της ξυλόσομπας, που έκαιγε στο Αρχονταρίκι του Μοναστηριού. **Η πυρκαγιά ξέσπασε στην ξύλινη σκεπή της νότιας πτέρυγας και έκαψε στο… διάβα της 2.500 τετραγωνικά μέτρα! Το αρχονταρίκι, ο ξενώνας, η τράπεζα, το μαγειρείο και κάποιοι αποθηκευτικοί χώροι αποτεφρώθηκαν! Οι ζημιές υπολογίστηκαν τότε άνω των 2,5 εκατ. ευρώ!**

Οι αδελφές, που εγκαταστάθηκαν εκεί από το 1986, ξεκίνησαν άμεσα τις εργασίες επισκευών και αποκατάστασης της Μονής και με τη συμπαράσταση της 12ης εφορείας βυζαντινών αρχαιοτήτων Καβάλας

κατάφεραν να αποκαταστήσουν μεγάλο μέρος των καμένων χώρων. Η σημερινή αδελφότητα είναι αυτή που θα αποτελειώσει το έργο της συντήρησης και αναστήλωσης.

Μάλιστα, τον Σεπτέμβριο του 2019, αφού εξασφαλίστηκαν οι απαραίτητοι πόροι από ένα πρόγραμμα του ΕΣΠΑ και πραγματοποιήθηκαν όλες οι μελέτες, προγραμματίστηκαν να ξεκινήσουν οι εργασίες για την αποκατάσταση και επανάχρηση της βορειοδυτικής πτέρυγας της Μονής, ενώ θα γίνουν νέοι ξενώνες, θα ξαναφτιαχτεί το αρχονταρίκι και οι χώροι υποδοχής, όπως αναφέρει η ηγουμένη του μοναστηριού σε ένα χρονοδιάγραμμα 2,5 με τριών ετών.

Λίγα λόγια για τη Μονή

Η μονή του Τιμίου Προδρόμου βρίσκεται στο βάθος μιας κατάφυτης από κυπαρίσια, πλατάνια και πεύκα χαράδρας.

Κτίσθηκε το 1270 μ.Χ. και παρά τις αλλεπάλληλες καταστροφές αποτελεί σήμερα εκπληκτικής ομορφιάς μνημείο και Μουσείο Βυζαντινής Τέχνης. Πρώτος κτήτωρ της ήταν ο Ιωαννίκιος, ο οποίος διετέλεσε και επίσκοπος Εζεβών.

Η ουσιαστική επέκταση του Ναού έγινε το 1300 περίπου από τον ανηψιό του Ιωαννίκιου, Ιωακείμ, επίσκοπο Ζιχνών, ο οποίος έκτισε τον Καθολικό Ναό που διατηρείται έως σήμερα, καθώς και την Τράπεζα για το γεύμα των μοναχών και ψηλά τείχη καλύπτοντας την έκταση όλης της Μονής.

Την Εφορία της Μονής ανέλαβε το 1332 μ.Χ. ο αρχιστράτηγος Δομέστιχος και μετέπειτα Αυτοκράτορας Ιωάννης Καντακουζηνός.

Ο κεντρικός ναός της διατηρείται λιθόκτιστος και αποτελείται από την Ενάτη, το Μεσονυκτικό και από το Καθολικό μαζί με το Ιερό Βήμα. Ο Ναός αποτελεί μνημείο Βυζαντινής Αγιογραφίας, οι τοιχογραφίες του οποίου στο Μεσονυκτικό αποδίδονται στον Μακεδόνα Αγιογράφο Πανσέληνο. Οι παλαιότερες είναι αυτές που έγιναν κατά τη διάρκεια της Ηγουμενίας του δεύτερου κτήτορα Ιωακείμ και διακρίνονται για την εκφραστικότητα, το ρεαλισμό και την παθητικότητα.

Το τέμπλο είναι ξυλόγλυπτο και χρονολογείται στο 1804. Δεξιά και αριστερά είναι αναρτημένες οι εικόνες του Χριστού Παντοκράτορα και της Παναγίας Οδηγήτριας που προέρχονται από το αρχικό τέμπλο του καθολικού και μαζί με το πρώτο στρώμα τοιχογραφιών της Ενάτης αντιπροσωπεύουν την τέχνη της ακμής των Παλαιολόγων.

Χιλιάδες άνθρωποι επισκέπτονται τη Μονή που αποτελεί θησαυρό αμύθητης καλλιτεχνικής και ιστορικής αξίας.